

ידיים דו: – עוקצין א:א

פרק ד – משנה ו

אומרים צדוקים, קובלין אנו עליכם, פרושים, שאתם אומרים, כתבי הקדש מטמאין את הידיים, וספרי הומרים אינו מטמא את הידיים. אמר רבן יוחנן בן זכאי, וכי אין לנו על הפרושים אלא זו בלבד. הרי הם אומרים, עצמות חמור טהורים ועצמות יוחנן כהן גדול טמאים. אמרו לו, לפי חבתן היא טמאתן, שלא יעשה אדם עצמות אביו ואמו תרודות. אמר להם, אף כתבי הקדש לפי חבתן היא טמאתן, וספרי הומרים, שאינו חביבין, אינו מטמאין את הידיים:

פרק ד – משנה ז

אומרים צדוקין, קובלין אנו עליכם, פרושים, שאתם מטהרים את הנצוק. אומרים הפרושים, קובלין אנו עליכם, צדוקים, שאתם מטהרים את אמת הפנים הבאה מבית הקברות. אומרים צדוקין, קובלין אנו עליכם, פרושים, שאתם אומרים, שורי וחמורי שהזיקו, חביבין. ועבדי ואמתי שהזיקו, פטורין. מה אם שורי וחמורי, שאיני חייב בהם מצות, הרי אני חייב בנזקו. עבדי ואמתי, שאני חייב בהן מצות, אינו דין שאהא חייב בנזקו. אמרו להם, לא. אם אמרתם בשורי וחמורי, שאין בהם דעת, תאמרו בעבדי ובאמתי, שיש בהם דעת. שאם אקניטם, ילד וידליק גדישו של אחר ואהא חייב לשלם:

פרק ד – משנה ח

אמר צדוקי גלילי, קובל אני עליכם, פרושים, שאתם כותבין את המושל עם משה בגט. אומרים פרושים, קובלין אנו עליך, צדוקי גלילי, שאתם כותבים את המושל עם השם בדף, ולא עוד, אלא שאתם כותבין את המושל מלמעלן ואת השם מלמטון, שנאמר (שמות ה) ויאמר פרעה מי ה' אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל. וכשלקה מהו אומר (שם ט), ה' הצדיק:

הדרן עלך מסכת ידיים!

מזל טוב!

מסכת עוקצין
פרק א - משנה א

כל שְׁהוּא יָד וְלֹא שׁוֹמֵר, מְטַמָּא וּמְצַטְרֵף. שׁוֹמֵר, אִף עַל פִּי
שְׂאִינּוֹ יָד, מְטַמָּא וּמְצַטְרֵף. לֹא שׁוֹמֵר וְלֹא יָד, לֹא מְטַמָּא וְלֹא
מְטַמָּא:

עוקצין א:ב – א:ה

פרק א – משנה ב

שְׂרָשֵׁי הַשּׁוּם וְהַבְּצָלִים וְהַקְּפֻלוֹטוֹת בְּזִמְנוֹ שֶׁהוּן לַחֲיִן, וְהַפְּטָמָא שְׁלֵהוּן בֵּין לַחָהּ בֵּין יְבִשָּׁה, וְהָעֲמוּד שֶׁהוּא מִכּוּן כְּנֶגֶד הָאֵכֶל, שְׂרָשֵׁי הַחֲזָרִים וְהַצָּנוֹן וְהַנְּפוֹס, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, שְׂרָשׁ צָנוֹן גָּדוֹל מִצְטָרֵף, וְהַסֵּיב שְׁלוֹ, אֵינּוּ מִצְטָרֵף. שְׂרָשֵׁי הַמִּתְנָא וְהַפִּיגָם וְיִרְקוֹת שְׂדֵה וְיִרְקוֹת גִּנָּה שֶׁעֲקָרוּ לְשִׁתְּלוֹ, וְהַשְּׂדֵרָה שֶׁל שְׁבֵלַת וְהַלְבוּשׁ שְׁלֵה, רַבִּי אֶלְעָזָר אֹמֵר, אִף הַסֵּיג שֶׁל רְצָפוֹת, הֲרִי אֵלּוּ מִטְמָאִין וּמִטְמָאִים וּמִצְטָרְפִין:

פרק א – משנה ג

אֵלּוּ מִטְמָאִין וּמִטְמָאִין וְלֹא מִצְטָרְפִין. שְׂרָשֵׁי הַשּׁוּם וְהַבְּצָלִים וְהַקְּפֻלוֹטוֹת בְּזִמְנוֹ שֶׁהֵם יְבִשִּׁים, וְהָעֲמוּד שֶׁאֵינּוּ מִכּוּן כְּנֶגֶד הָאֵכֶל, וְיַד הַפְּרָכִיל טַפַּח מִכָּאן וְטַפַּח מִכָּאן, יַד הָאֲשָׁכוֹל כָּל שֶׁהוּא, וְזָנַב שֶׁל אֲשָׁכוֹל שְׂרָקְנוֹ, וְיַד הַמִּכְבֵּד שֶׁל תְּמָרָה אַרְבַּעַת טַפָּחִים, וְקִנְיָה שֶׁל שְׁבֵלַת שְׁלֵשָׁה טַפָּחִים, וְיַד כָּל הַנִּקְצָרִים שְׁלֵשָׁה, וְשָׂאִין דֶּרֶכּוֹן לְקַצֵּר יְדֵיהֶם וְשִׂרְשֵׁיהֶם כָּל שֶׁהוּן, וּמִלְעִין שֶׁל שְׁבֵלִין, הֲרִי אֵלּוּ מִטְמָאִים וּמִטְמָאִין וְלֹא מִצְטָרְפִין:

פרק א – משנה ד

אֵלּוּ לֹא מִטְמָאִין וְלֹא מִטְמָאִין וְלֹא מִצְטָרְפִין. שְׂרָשֵׁי קוֹלְסֵי הַכְּרוּב, וְחֻלְפוֹת תְּרָדִים, וְהַלְפָת, אֵת שְׂדֵרְכֶם לְגִזּוֹ וְנִעְקָרוּ. רַבִּי יוֹסֵי מִטְמָא בְּכָלּוֹן וּמִטְהַר בְּשְׂרָשֵׁי קוֹלְסֵי הַכְּרוּב וְהַלְפָת:

פרק א – משנה ה

כָּל יְדוֹת הָאֵכֶלִין שֶׁבִּסְסוֹן בְּגֵרוֹן, טְהוּרִים. רַבִּי יוֹסֵי מִטְמָא. פְּסִיגָה שֶׁל אֲשָׁכוֹל שְׂרָקְנָה, טְהוּרָה. שִׁיר בַּהּ גִּרְגִיר אֶחָד, טְמָאָה. שְׂרָבִיט שֶׁל תְּמָרָה שְׂרָקְנוֹ, טְהוּר. שִׁיר בּוֹ תְּמָרָה אֶחָד, טְמָא. וְכֵן בְּקִטְנִיּוֹת, שְׂרָבִיט שְׂרָקְנוֹ, טְהוּר. שִׁיר בּוֹ גִּרְגִיר אֶחָד, טְמָא. רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה מְטַהֵר בְּשֵׁל פּוֹל וּמִטְמָא בְּשֵׁל קִטְנִיּוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהוּא רוֹצֵה בְּמִשְׁמוּשׁוֹן:

עוקצין א:ו – ב:ג

פרק א – משנה ו

עֶקְצֵי תַּאֲנִים וְגִרּוּגָרוֹת וְהַפְּלוּסִים וְהַחֲרוּבִים, הָרִי אֵלוּ מִטְּמָאִין וּמִטְּמָאִין וּמִצְטַרְפִּין. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, אִף עֶקֶץ דְּלַעַת. עֶקְצֵי הָאֲגָסִין וְהַקְּרִסְטְמָלִין וְהַפְּרִישִׁין וְהַעֲזָרְדִּין, עֶקֶץ דְּלַעַת טַפַּח, עֶקֶץ קוֹנָרְס טַפַּח, רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי צְדוּק אֹמֵר, טַפַּחִים, הָרִי אֵלוּ מִטְּמָאִין וּמִטְּמָאִין וְלֹא מִצְטַרְפִּים. וְשָׂאֵר כָּל הָעֶקְצִים, לֹא מִטְּמָאִין וְלֹא מִטְּמָאִין:

פרק ב – משנה א

זֵיתִים שֶׁכִּבְשׁוּן בְּטַרְפֵיהֶן, טְהוּרִים, לְפִי שֶׁלֹּא כִּבְשׁוּן אֶלָּא לְמִרְאָה. כְּשׁוֹת שֶׁל קְשׁוֹת וְהֵנֵץ שְׁלֵה, טְהוּרָה. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, כָּל זִמּוֹן שֶׁהִיא לְפָנֶי הַתְּגָר, טְמֵאָה:

פרק ב – משנה ב

כָּל הַגְּלַעֲיָנִין מִטְּמָאוֹת וּמִטְּמָאוֹת וְלֹא מִצְטַרְפוֹת. גְּלַעֲיָנָה שֶׁל רֶטֶב, אִף עַל פִּי יוֹצְאָה, מִצְטַרְפֶּת. שֶׁל יְבֵשָׁה, אֵינָה מִצְטַרְפֶּת. לְפִיכָךְ, חוֹתֵל שֶׁל יְבֵשָׁה, מִצְטַרֵף. וְשֶׁל רֶטֶב, אֵינּוּ מִצְטַרֵף. גְּלַעֲיָנָה שֶׁמִּקְצָתָהּ יוֹצְאָה, שֶׁכִּנְגַד הָאֶכֶל, מִצְטַרֵף. עֶצֶם שֶׁיֵּשׁ עָלָיו בֶּשֶׂר, שֶׁכִּנְגַד הָאֶכֶל, מִצְטַרֵף. הִיא עָלָיו מִצְד אֶחָד, רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אֹמֵר, רוֹאִין אוֹתוֹ כְּאִלוֹ הוּא מְקִיפוֹ בְּטַבַּעַת. וְחַכְמַיִם אֹמְרִים, שֶׁכִּנְגַד הָאֶכֶל, מִצְטַרֵף, כְּגוֹן הַסִּיאָה וְהָאֲזוּב וְהַקּוֹרְנִית:

פרק ב – משנה ג

הַרְמוֹן וְהָאֲבֵטִיחַ שֶׁנִּמְוָק מִקְצָתוֹ, אֵינּוּ מִצְטַרֵף. שְׁלֵם מִכָּאן וּמִכָּאן וְנִמְוָק מִן הָאֲמִצֵּעַ, אֵינּוּ מִצְטַרֵף. הַפְּטָמָא שֶׁל רְמוֹן, מִצְטַרְפֶּת. וְהֵנֵץ שֶׁלּוֹ אֵינּוּ מִצְטַרֵף. רַבִּי אֶלְעָזָר אֹמֵר, אִף הַמְּסָרֵק טְהוּר:

עוקצין ב:ד – ב:ז

פרק ב – משנה ד

כָּל הַקְּלָפִין מִטְּמָאוֹת וּמִטְּמָאוֹת וּמִצְטָרְפוֹת. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, שְׁלֹשָׁה קְלָפִין בִּבְצֵל. הַפְּנִימִית, בֵּין שְׁלֵמָה בֵּין קְדוּרָה, מִצְטָרְפֶת. הָאֶמְצָעִית, שְׁלֵמָה מִצְטָרְפֶת, וְקְדוּרָה אֵינָה מִצְטָרְפֶת. וְהַחִיצוֹנָה, בֵּין כָּד וּבֵין כָּד, טְהוּרָה:

פרק ב – משנה ה

הַמְּחַתֵּד לְבִשָׁל, אֵף עַל פִּי שְׁלֵא מֵרַק, אֵינוֹ חֵבוֹר. לְכַבֵּשׁ וּלְשַׁלֵּק וְלִהְנִיחַ עַל הַשְּׁלֶחָן, חֵבוֹר. הַתְּחִיל לְפָרֵק, אֲכַל שֶׁהִתְחִיל בּוֹ, אֵינוֹ חֵבוֹר. הָאֶגּוּזִים שְׂאֵמָנוּ, וְהַבְּצָלִים שְׂחֵמָרוֹ, הֵרִי אֵלוֹ חֵבוֹר. הַתְּחִיל לְפָרֵק בְּאֶגּוּזִים וּלְפָקֵל בְּבְצָלִים, אֵינוֹ חֵבוֹר. הָאֶגּוּזִים וְהַשְּׂקָדִים, חֵבוֹר, עַד שִׁירְסָס:

פרק ב – משנה ו

בִּיצָה מְגַלְגֶּלֶת, עַד שִׁיגוֹס. וּשְׁלוּקָה, עַד שִׁירְסָס. עֶצֶם שֵׁשׁ בּוֹ מוֹחַ, חֵבוֹר, עַד שִׁירְסָס. הָרֵמוֹן שְׂפָרְדוֹ, חֵבוֹר עַד שִׁיקִישׁ עָלָיו בְּקִנָּה. כִּיּוֹצֵא בּוֹ, שְׁלַל הַכּוֹבֵסִין וְהַבְּגָד שֶׁהוּא תְּפוּר בְּכֵלָאִים, חֵבוֹר, עַד שִׁיתְּחִיל לְהִתִּיר:

פרק ב – משנה ז

עָלֵי יִרְקוֹת יִרְקִים, מִצְטָרְפִין. וּלְבָנִים, אֵינָן מִצְטָרְפִין. רַבִּי אֶלְעָזָר בֵּר צְדוֹק אֹמֵר, הַלְּבָנִים מִצְטָרְפִים בְּפָרוֹב, מִפְּנֵי שֶׁהֵן אֲכָל. וּבַחֲזָרִים, מִפְּנֵי שֶׁהֵן מְשֻׁמְרִין אֶת הָאֲכָל:

TIME MISHNA TEXT

עוקצין ביח – ג:א

פרק ב – משנה ח

עָלִי בְּצָלִים וּבְנֵי בְּצָלִים, אִם יֵשׁ בְּהוֹרֵי, מִשְׁתַּעְרִין בְּכַמּוֹת שֶׁהוּן. אִם יֵשׁ בְּהוֹרֵי חָלָל, מְמַעֵד אֶת חָלָל. פֶּת סְפוּגָנִית, מִשְׁתַּעְרֵת בְּכַמּוֹת שֶׁהִיא. אִם יֵשׁ בְּהוֹרֵי חָלָל, מְמַעֵד אֶת חָלָל. בֶּשֶׁר הָעֵגֶל שֶׁנִּתְפָּח וּבֶשֶׁר זִקְנָה שֶׁנִּתְמַעַט, מִשְׁתַּעְרִין בְּכַמּוֹת שֶׁהוּן:

פרק ב – משנה ט

קָשׁוֹת שֶׁנִּטְעָה בְּעֵצִיץ וְהַגְדִּילָה וַיִּצְאָה חוּץ לְעֵצִיץ, טְהוֹרָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מָה טִיבָה לְטָהָר. אֲלֵא הִטְמֵא בְּטַמְאָתוֹ, וְהִטְהוֹר יֵאָכֵל:

פרק ב – משנה י

כָּלִי גָלְלִים וְכָלִי אֲדָמָה, שֶׁהִשְׁרִשִׁים יְכוּלִין לְצֵאת בְּהוֹר, אֵינָם מְכַשְׂרִים אֶת הַזֹּרְעִים. עֵצִיץ נְקוּב אֵינוֹ מְכַשֵּׁר אֶת הַזֹּרְעִים. וְשֵׁאִינוֹ נְקוּב, מְכַשֵּׁר אֶת הַזֹּרְעִים. כִּמָּה הוּא שְׁעוּרוֹ שֶׁל נְקֻב, כְּדֵי שִׁיִּצֵּא בּוֹ שְׂרֵשׁ קָטָן. מִלֵּאָהוּ עֶפֶר עַד שִׁפְתּוֹ, הֵרִי הוּא כְּטַבֵּלֵא שֵׁאִין לָהּ לְזַבֵּז:

פרק ג – משנה א

יֵשׁ צְרִיכִין הַכֶּשֶׁר וְאֵינָן צְרִיכִים מְחַשְׁבָּה, מְחַשְׁבָּה וְהַכֶּשֶׁר, מְחַשְׁבָּה וְלֹא הַכֶּשֶׁר, לֹא הַכֶּשֶׁר וְלֹא מְחַשְׁבָּה. כָּל הָאֲכָלִים הַמִּיחָדִים לְאָדָם צְרִיכִין הַכֶּשֶׁר וְאֵינָן צְרִיכִים מְחַשְׁבָּה:

TIME 4 MISHNA TEXT

עוקצין ג:ב – ג:ה

פרק ג – משנה ב

הַחֹתֵד מִן הָאָדָם, וּמִן הַבְּהֵמָה, וּמִן הַחֲזִיָּה, וּמִן הָעוֹפּוֹת, מִנְּבֵלַת הָעוֹף
הַטָּמֵא, וְהַחֲלָב בַּכִּפָּרִים, וְשֶׁאֵר כָּל יִרְקוֹת שְׂדֵה חוּץ מִשְׁמֶרְקַעִים וּפְטָרִיּוֹת.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, חוּץ מִכִּפְרָשֵׁי שְׂדֵה וְהַרְגִּילָה וְנֵץ הַחֲלָב. רַבִּי שְׁמַעוֹן
אוֹמֵר, חוּץ מִן הָעֶכְבָּיּוֹת. רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, חוּץ מִן הַכְּלוּסִין, הֲרִי אֵלּוֹ
צְרִיכִין מִחֲשֵׁבָה וְהַכֶּשֶׁר:

פרק ג – משנה ג

נְבֵלַת בְּהֵמָה טָמְאָה בְּכָל מְקוֹם וְנְבֵלַת הָעוֹף הַטָּהוֹר בַּכִּפָּרִים, צְרִיכִין
מִחֲשֵׁבָה וְאֵינָן צְרִיכִין הַכֶּשֶׁר. נְבֵלַת בְּהֵמָה טָהוֹרָה בְּכָל מְקוֹם, וְנְבֵלַת הָעוֹף
הַטָּהוֹר וְהַחֲלָב בְּשׁוֹקִים, אֵינָן צְרִיכִין מִחֲשֵׁבָה וְלֹא הַכֶּשֶׁר. רַבִּי שְׁמַעוֹן
אוֹמֵר, אִף הַגָּמֶל וְהָאֲרֻנָּבֶת וְהַשֶּׁפֶן וְהַחֲזִיר:

פרק ג – משנה ד

הַשֶּׁבֶת, מִשְׁנַתָּן טַעְמוֹ בְּקִדְדָה, אֵין בּוֹ מִשּׁוֹם תְּרוּמָה, וְאֵינוֹ מִטְּמֵא טְמֵאת
אַכְלִים. לוֹלְבֵי זֵרְדִים וְשֶׁל עֵדֶל וְעַלֵי הַלוֹף הַשּׁוֹטָה, אֵינָן מִטְּמֵאִין טְמֵאת
אַכְלִים עַד שִׁמְתָקוֹ. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אִף שֶׁל פְּקוּעוֹת כִּיּוֹצֵא בָהֶם:

פרק ג – משנה ה

הַקֶּשֶׁט, וְהַחֲמֵס, וְרֵאשֵׁי בְּשָׂמִים, הַתִּיּאָה, וְהַחֲלֵתִית, וְהַפְּלִפְלִין, וְחִלּוֹת
חֲרִיעַ, נִלְקָחִים בְּכֶסֶף מַעֲשֵׂר וְאֵינָן מִטְּמֵאִין טְמֵאת אַכְלִין, דְּבָרֵי רַבִּי
עֲקִיבָא. אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי, אִם נִלְקָחִים בְּכֶסֶף מַעֲשֵׂר, מִפְּנֵי מָה
אֵינָן מִטְּמֵאִין טְמֵאת אַכְלִין. וְאִם אֵינָן מִטְּמֵאִין טְמֵאת אַכְלִים, אִף הֵם לֹא
יִלְקָחוּ בְּכֶסֶף מַעֲשֵׂר:

עוקצין ג:ו – ג:ט

פרק ג – משנה ו

הפגין והבסר, רבי עקיבא מטמא טמאת אכלין. רבי יוחנן בן נורי אומר, משיבאו לעונת המעשרות. פריצי זיתים וענבים, בית שמאי מטמאין ובית הלל מטהרין. הקצח, בית שמאי מטהרין, ובית הלל מטמאין. וכן למעשרות:

פרק ג – משנה ז

הקור, הרי הוא כעץ לכל דבר, אלא שהוא נלקח בכסף מעשר. כפניות, אכלין, ופטורות מן המעשרות:

פרק ג – משנה ח

דגים מאימתי מקבלין טמאה, בית שמאי אומרים, משיצדו. ובית הלל אומרים, משימותו. רבי עקיבא אומר, אם יכולין לחיות. יחור של תאנה שנפשח ומערה בקלפה, רבי יהודה מטהר. וחקמים אומרים, אם יכול לחיות. תבואה שנעקרה ומערה אפלו בשרש קטן, טהורה:

פרק ג – משנה ט

חלב בהמה טהורה, אינו מטמא טמאת נבלות, לפיכך הוא צריך הכשר. חלב בהמה טמאה, מטמא טמאת נבלות, לפיכך אינו צריך הכשר. דגים טמאים וחקבים טמאים, צריכין מחשבה בכפרים:

עוקצין ג'י – ג'יב

פרק ג – משנה י

כְּנֹרֶת דְּבוּרִים, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, הֵרִי הִיא כְּקַרְקַע, וְכוֹתֵבִין עָלֶיהָ פְּרוּזָבוּל, וְאֵינָה מְקַבֵּלֶת טְמֵאָה בְּמִקּוּמָהּ, וְהַרְוֵדָה מְמַנָּה בְּשַׁבַּת חֵיב חֻטָּאת. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, אֵינָה כְּקַרְקַע, וְאֵין כּוֹתֵבִים עָלֶיהָ פְּרוּזָבוּל, וּמְקַבֵּלֶת טְמֵאָה בְּמִקּוּמָהּ, וְהַרְוֵדָה מְמַנָּה בְּשַׁבַּת פְּטוּר:

פרק ג – משנה יא

חֲלוֹת דְּבִשׁ, מְאִימְתִי מְטַמְּאוֹת מְשׁוּם מְשָׁקָה. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, מְשִׁיחֵרְחַר. בֵּית הַלֵּל אוֹמְרִים, מְשִׁירְסַק:

פרק ג – משנה יב

אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לׁוֹי, עֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַנְחִיל לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְעֶשְׂרֵה עוֹלָמוֹת, שְׁנַאֲמַר (מְשַׁלֵּי ח), לְהַנְחִיל אֶהְבִּי יֵשׁ וְאַצְרֵתֵיהֶם אִמְלֵא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן חֲלֶפְתָּא, לֹא מֵצָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלִי מְחֻזָּק בְּרִכָּה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשְּׁלוֹם, שְׁנַאֲמַר (תְּהִלִּים כט), ה' עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

הֲדָרוּ עֲלֶיךָ שִׁיתָא סְדְרֵי מִשְׁנָה וְהֲדָרְךָ עָלוֹ. דַּעְתָּו עֲלֶיךָ שִׁיתָא סְדְרֵי מִשְׁנָה וְדַעְתָּךְ עָלוֹ. לֹא נִתְנַשֵּׂי מִינְךָ שִׁיתָא סְדְרֵי מִשְׁנָה וְלֹא תִתְנַשֵּׂי מִינֵי, לֹא בְּעֵלְמָא הַדִּין וְלֹא בְּעֵלְמָא דְאַתִּי:
יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא תוֹרַתְךָ אֲמֻנֹתָנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְתֵהָא עִמָּנוּ לְעוֹלָם הַבָּא. חֲנִינָא בְּרַ פְּפֵא, רְמִי בְּרַ פְּפֵא, נְחֻמֹּן בְּרַ פְּפֵא, אַחֲאֵי בְּרַ פְּפֵא, אַבָּא בְּרַ פְּפֵא, רַפְרָם בְּרַ פְּפֵא, רְכִישׁ בְּרַ פְּפֵא, סוֹרְחָב בְּרַ פְּפֵא, אַדָּא בְּרַ פְּפֵא, דְרוּ בְּרַ פְּפֵא:

הַעֲרַב נָא יי אֱלֹהֵינוּ, אֶת דְּבַרֵי תוֹרַתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיפִיּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיָה כּוֹלָנוּ אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כּוֹלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרַתְךָ. מְאִיבֵי תְּחַכְּמוּנֵי מוֹצוֹתְךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי. יְהִי לְבִי תָמִים בְּחֻקֶיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ. לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁכַּח פְּקוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי. בְּרוּךְ אַתָּה יי לְמַדְנֵי חֻקֶיךָ. אָמֵן אָמֵן אָמֵן סְלָה וְעַד:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁשַׁמְתָּ חֻלְקֵנוּ מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמּוֹדֵשׁ, וְלֹא שַׁמְתָּ חֻלְקֵנוּ מִיּוֹשְׁבֵי קֶרְנוֹת. שְׁאֲנוּ מְשַׁכְּיָמִים וְהֵם מְשַׁכְּיָמִים. אֲנוּ מְשַׁכְּיָמִים לְדַבְרֵי תוֹרָה וְהֵם מְשַׁכְּיָמִים לְדַבְרֵים בְּטָלִים. אֲנוּ עֹמְלִים וְהֵם עֹמְלִים. אֲנוּ עֹמְלִים וּמְקַבְּלִים שְׂכָר וְהֵם עֹמְלִים וְאִינָם מְקַבְּלִים שְׂכָר. אֲנוּ רְצִים וְהֵם רְצִים. אֲנוּ רְצִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְהֵם רְצִים לְבָאֵר שַׁחַת. שְׁנֹאמַר: וְאַתָּה אֱלֹהִים תוֹרְדֵם לְבָאֵר שַׁחַת אֲנֹשֵׁי דָמִים וּמְרֻמָּה לֹא יִחְצוּ יְמֵיהֶם וְאֲנִי אֲבַטַח בְּךָ:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי, כְּשֵׁם שֶׁעֲזַרְתָּנִי לְסִיִּים שִׁיתָא סַדְרֵי מִשְׁנָה, כֵּן תְּעַזְרֵנִי לְהִתְחִיל מְסַכְּתוֹת וּסְפָרִים אַחֲרֵים וּלְסִיִּימָם, לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד, לְשַׁמֵּר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה, וּזְכוּת כָּל הַתְּנָאִים וְאִמּוֹרָאִים וְתִלְמִידֵי חֲכָמִים יַעֲמוּד לִי וּלְזֹרְעֵי שְׂלֵא תִמוּשׁ הַתּוֹרָה כּוֹפֵי וּמְפִי זֹרְעֵי עַד עוֹלָם. וְיִתְקִיִּים בִּי: בְּהִתְהַלֵּךְ תִּנְחָה אֶתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ וְהַקִּיצוֹת הִיא תִּשְׁיַחֵךְ. כִּי בִי יָרְבוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לְךָ שָׁנוֹת חַיִּים. אַרְךְ יָמִים בִּימִינָה בְּשִׁמְאוֹלָה עֶשֶׂר וְכָבוֹד. יי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמָהּ רַבָּא.
בְּעֵלְמָא דִּי הוּא עֵתִיד לְאַתְחַדְתָּא. וְלֹאֲחִיאָה מוֹתִיא. וְלֹאֲסַקָא יִתְהוֹן לְחַיֵּי עֵלְמָא. וְלִמְבֻנָא קֶרְתָּא דִּי יְרוּשָׁלַם. וְלִשְׁכַּלְלָא הִיכְלָה בְּגוּה. וְלִמְעַקֵּר פּוֹלְחָנָא נוֹכְרָאָה כּוֹן אֶרְעָה. וְלֹאֲתַבָּא פּוֹלְחָנָא דִּי שְׁמִיא לְאַתְרָה. וְיִמְלִיךְ קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַלְכוּתָהּ וְיִקְרָה. בְּחַיִּיכוֹן וּבִיּוֹמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמּוֹן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן.
יְהֵא שְׁמָהּ רַבָּא מְבָרֵךְ לְעָלָם וּלְעַלְמֵי עֵלְמִיא.
יִתְבָּרֵךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלֵּל שְׁמָהּ דְּקִדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא.
לְעֵלָא (בְּעִשִׂי"ת לְעֵלָא לְעֵלָא מִכָּל) מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא דְּאִמְרוּן בְּעֵלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן.
יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמִיא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן:
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (בְּעִשִׂי"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

מזל טוב!

TIME MISHNA